

Boha sa Wodacze, tak so wyschje tohamo
pšes Křystuša dostali. Wopokazje Smjel-
nosz we waschim Žiwenu, a služje wa-
šchemu Blischemu, sezimž mozejce. Da bu-
dzemy so Bohu lubicz, a won budze nas

Křystuša swojeho Syna dla pšes swja-
teho Ducha zylje dobrych a sbožnych sežinicž.
So spochcz nam šchitkim Boh Wer-
schuy. Hamen!

Na swjateho Michala.

Eje, Božo, schizy kwalimy,
A twoje Meno czešimy,
So swjatych Zandjelow sam ty
Nam kšlužomnikam stworil sy. Hamen!

Schekomozny. a dobroczivy Božo, my dzakujemy so tebi wutrobny, so ty nas niz jeno we macernym
Žiwoci dzwuje pschihotowat, ale nam tež smolom wot Młodozje tych swjatych Zandjelow, twojich
Šlužomnikow, sa Wodzerjom postajil sy, so bychy nas we naschich dzjeczajych Vjetach pschedewschitkim
Resbožom swarnowali. A dokelž tajke twoje nadne Wustajenje we twojej Winizy, tej kšesšijanstej
Zyrkwi, hacž do dženšnišeho Dnja wostane, so ty tym Džecjom a mlodemu Ludu tajkich nebeskich
Šjeršctow postajisch, so bychy na nich bes Pšestacza kedžbowali, da prošemy tebe, dobroczivy Božo:
Daj nam twojeho swjateho Ducha, so bychmy my we naschim žylym Žiwenu, sewschitkim naschim Šži-
nenjom, Schpihel praweje Potšiwosze a Bohabojosze naschim Džecjom a schitkem mlodemu Ludu byli,
so bychy schak wone psches nasche ste Sadzerjenje pohorschowane nebyle, aby njekajku Šlošz wot
nas nenawuknyle, a tak swojich Zandjelow, kotšž psched twojim Woblecjom steja, nerudzile. Daj nam
wopomnicž, tak wele tebi na tajkich mlodych winowych Hatoschkach ležane je, a tak wulzy so ty sam
po nich horje beresch, so bychmy je schak, tak wele hacž jeno samozemy, we Potšiwoszi a Bohabojoszi
horjeczanyli. Nech nam tehodla tak derje ta šurowa Schtrafa stajnje psched Wozomaj steji, kotruž ty
na teho wotšindzil sy, kotruž tebi tajkich Młodenzow psches Bohorschenje stasy, jako tež to wulle Sa-
ptacjenje, škotruž ty tych wobdaricz zesch, kotšž jich derje horjeczanu. A dokelž to we naschej Mozy ne-
steji, da prošy tebe, o Kneze Jesom Křyschje, twoje Kšesšijanstwo, so by ty jemu twojeho Ducha
kšomozny dal, so by tajke mtode Stableschko twojich Kšesšijanow w Rewinoszi a Bohabojoszi pschede-
wschitkim Bohorschenjom šdzeržane byto! Daj tež Mozy a Šylnosž, so bychmy so psches Šlošz a Bohor-
schenje na ste Pucze sawesž nedali, ale we prawej Potšiwoszi a Bohabojoszi sathowani byli. Wustyš
naschu Proštwu, a daj ktwojemu Ššlowu Žonowanje, dyž tebe njek sa to prošycz zemy we nutyrnym
Wotzenaschu a Křrlischtu.

Szenje na swjateho Michala, Matth. 18. v. 1 — 10.

Wtej šamej Schtundzi pschistupichu Wuczomnizy Křesusej, a dzachu: Schtu tež je
ton najwetschi we nebeskim Kralestwi? A Jesus sawola jene Džeczo kšebi, a po-
staji so šredža bes nich. A džešche: Sawjernje ja praju wam: Jeli so so newobro-
czicze, a nebudžecze jako Džeczi, da wy nebudžecze do nebeskeho Kralestwa pschindž.
Schtuž so tehodla sam poniza, jako to Džeczo, ton je najwetschi we nebeskim Kra-
lestwi. A schtuž jene tajke Džeczo horje wosme we mojim Meni, ton wosme me
horje. Schtuž pak pohorschuje jeneho wot tych Moležkich, kž domne wjerja, temu
by ljepe byto, so by mtonski Kamen na jeho Schiju posscheny, a won potepeny
byl we Morju, džež najšobsche je. Bjeda Ššwjetu Bohorschenjom dla. Bšchetož
Bohorschenje pschindž dyrbi; ale bjeda temu šamemu Ššlowekej, psches kotrehož
Bohorschenje pschindže. Jeli so pak twoja Kufa, aby twoja Koba cze pohorschuje,
da wotrubaj ju a cžiž ju wot šebe: Vjepe cži je, so ty kŽiwenu fromy, aby bjedny